

κλέβω

κλέβω, ρ. [<ἔκλεψα, ἀόρ. του ρ. κλέπτω], κλέβω. **1.** προκαλώ ηθελημένα ζημιά σε κάποιον, εξαπατώ: «όπως και να του φερθείς, θα προσπαθήσει να σε κλέψει, γιατί δεν έχει μπέσα αυτός ο άνθρωπος». **2.** απάγω γυναίκα με σκοπό να την παντρευτώ: «επειδή δεν τον ήθελαν για γαμπρό τους, έκλεψε κι αυτός την κόρη τους και την παντρεύτηκε». (Λαϊκό τραγούδι: και κάθε βράδυ καρτερώ μπροστά μου να περάσει κι αν δεν την **κλέψω** μια βραδιά, ο κόσμος θα χαλάσει). **3.** παρουσιάζω κάτι ως δικό μου, χρησιμοποιώ, οικειοποιούμαι κάτι που ανήκει ή είναι δημιούργημα άλλου: «μου έκλεψε την ιδέα και περνιέται για έξυπνος». **4.** (για χαρτοπαίγνιο ή τάβλι) προσπαθώ να κερδίσω με δόλιο τρόπο: «δεν τον παίζει κανείς, γιατί έχουν μάθει ότι κλέβει». (Ακολουθούν 20 φρ.).

- δούλεψε να φας και κλέψε να 'χεις, βλ. λ. [δουλεύω](#).

- κλέβει της Παναγιάς τα μάτια, βλ. λ. Παναγιά.

- κλέβω δυο (τρία, πέντε, κ.λπ.) λεπτά (από κάπου), βλ. λ. [λεπτό](#).

- κλέβω έναν υπνάκο, κοιμάμαι ευκαιριακά, ιδίως το μεσημέρι, χωρίς να γίνει αντιληπτή η απουσία μου: «μετά το φαγητό έκλεψα έναν υπνάκο κι ύστερα τους συνάντησα στη βεράντα που έπιναν τον καφέ τους».

- κλέβω καρδιές, βλ. λ. [καρδιά](#).

- κλέβω τη βραδιά, βλ. λ. βραδιά.

- κλέβω την παράσταση, βλ. λ. [παράσταση](#).

- κλέβω (λίγο, πολύ) χρόνο (από κάπου), βλ. λ. [χρόνος](#).

- κλέβω το χρόνο (κάποιου), βλ. λ. [χρόνος](#).

- κλέβω ώρα ή κλέβω ώρες (από κάπου), βλ. λ. [ώρα](#).

- κλέψει κλέψει, έκφραση με την οποία υπονοούμε ή χαρακτηρίζουμε την κλεψιά και που πέρασε στο λεξιλόγιό μας κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής: «αυτός θέλει κλέψει κλέψει το πορτοφόλι σου». Σήμερα συνήθως σε χρήση με αλλόγλωσσους και με τη χαρακτηριστική κίνηση των δαχτύλων που υποδηλώνει την κλεψιά.

- μ' έκλεψε στο ζύγι, βλ. λ. [ζύγι](#).

- μ' έκλεψε στο καντάρι, βλ. λ. καντάρι.

- μου κλέβει την ώρα, βλ. λ. [ώρα](#).

- μου κλέβει το χρόνο, βλ. λ. [χρόνος](#).

- μου 'κλεψε την καρδιά ή μου 'χει κλέψει την καρδιά, βλ. λ. [καρδιά](#).

- ο κλέψας του κλέψαντος, λέγεται στην περίπτωση που σε ένα χώρο, ιδίως εργασιακό ή κρατικό οργανισμό, επικρατεί γενική ασυδοσία και παρανομία: «στις Δ.Ε.Κ.Ο. γίνεται ο κλέψας του κλέψαντος».

- σαν να κλέβω λάδι απ' την εκκλησία, βλ. λ. λάδι.

- της έκλεψε την τιμή της, βλ. λ. τιμή.

- τον κλέβω στο ζύγι, βλ. λ. [ζύγι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας